

تحلیل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر گرایش سیاسی مردم در ایران

حسین نوروزی^۱

داریوش طهماسبی آقبلاغی^۲

خبرالله جاسم بیجاری^۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۹/۲۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۶/۱۱

چکیده

امروزه گرایش سیاسی یکی از ضروریات زندگی جوامع بشری در دوره مدرن محسوب می‌شود به طوری که از موثرترین عامل بر روندهای تصمیم‌گیری و اجرایی کشور و نیز به عنوان حلقه رابط بین مردم و حاکمیت سیاسی عمل می‌کند. هدف پژوهش حاضر تحلیل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر گرایش سیاسی است. این پژوهش از نوع توصیفی - همبستگی است و برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه با طیف پنج گزینه‌ای لیکرت استفاده شده است. روایی محتوایی آن با نظر متخصصان، استادان دانشگاهی و کارشناسان خبره تأیید شد. پایایی ابزار با محاسبه آلفای کرونباخ (0/805) در سطح مناسبی قرار داشت. جامعه آماری پژوهش حاضر شهروندان شهر تهران است که نمونه‌ای ۳۸۴ نفری به صورت نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از ابزارهای اس پی اسس و نرم‌افزار اسمارت پی ال اس انجام گرفت. یافته‌های پژوهش نشان داد نقش بازاریابی سیاسی بر سرمایه اجتماعی (18/T: 134)، فرهنگ سیاسی (12/T: 749) و گرایش سیاسی (T: 628/2) و همچنین نقش سرمایه اجتماعی بر گرایش سیاسی (4/T: 882) معنادار و مثبت است؛ اما نقش فرهنگ سیاسی بر گرایش سیاسی (1/T: 092) مورد تأیید واقع نشد.

واژه‌های کلیدی: بازاریابی سیاسی، سرمایه اجتماعی، گرایش سیاسی، فرهنگ سیاسی

۱. استادیار گروه مدیریت بازرگانی دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول) norouzi@khu.ac.ir

۲. دانشجوی دکتری گروه مدیریت بازرگانی دانشگاه تهران، تهران، ایران d.tahmasebi@alumni.ut.ac.ir

۳. کارشناس ارشد گروه حسابداری دانشگاه امام جواد(ع)، یزد، ایران. khirohlahjasm@yahoo.com

فصلنامه علمی - پژوهشی
انجمن مطالعات جهان اسلام
جمعیت دراست العالم الاسلامی

۱۹۳

تحلیل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر ...

امروزه گرایش سیاسی یکی از ضروریات زندگی جوامع بشری در دوره مدرن محسوب می‌شود به طوری که از مؤثرترین عامل بر روندهای تصمیم‌گیری و اجرایی کشور و نیز به‌عنوان حلقه رابط بین مردم و حاکمیت سیاسی عمل می‌کند (مک آیور^۱، ۲۰۱۸: ۵). امروزه در عرصه سیاست نیز مفاهیم جدیدی خلق شده است. از جمله این مفاهیم می‌توان به بازاریابی سیاسی اشاره کرد. اگر بازاریابی سیاسی را هنر متقاعد کردن در عمل تعریف کنیم، می‌توان گفت که ریشه آن برای اولین بار به اندیشه‌های ارسطو بازمی‌گردد (اندره^۲، ۲۰۱۹: ۶). امروزه به وابستگی سیاست به بازاریابی در مبانی نظری دانشگاه‌ها توجه گسترده‌ای می‌شود. مسئله حمایت و طرفداری و متعاقباً انتخاب شدن در کمپین‌های انتخاباتی اساساً یک مسئله بازاریابی است و احزاب و سیاسیون برای موفقیتشان نیاز به فهم بارهای خوددارند (کاسکالا^۳، ۲۰۱۰: ۱۰-۱۱). بازاریابی سیاسی از بسیاری مقوله‌ها با بازاریابی دنیای کسب‌وکار مشابهت دارد. در بازاریابی کسب‌وکار فروشندگان، محصولات یا خدمات و ارتباطات را به بازار می‌فرستند و در مقابل پول، اطلاعات و وفاداری خریداران را دریافت می‌کنند. در کمپین‌های سیاسی نیز نامزدها و سیاسیون، وعده‌ها، حمایت‌ها، برنامه‌های و ویژگی‌های شخصیتی خود را به افراد جامعه ارائه می‌کنند و در عوض آرا، طرفداری و حامی بودن آن‌ها را به دست می‌آورند. سرمایه اجتماعی به‌عنوان جنبه‌ی مهمی از روابط میان افراد، موجب ایجاد و تقویت پیوندهای اجتماعی می‌شود. کانون فرهنگ مشارکتی نیز احتمالاً مبتنی بر همین پیوندهای اجتماعی است. به عقیده اندیشمندان، سرمایه اجتماعی می‌تواند از طریق کاهش هزینه‌ی همکاری‌های اجتماعی، میزان مشارکت افراد را افزایش و بهبود بخشد. پانتام در توضیح عمل متقابل به‌عنوان سنگ بنای سرمایه اجتماعی، آن را مفصل و رابط اصلی روابط اجتماعی و سیاسی معرفی می‌کند (پانتام^۴، ۱۳۸۴: ۱۰۹). جی‌ها و همکاران (۲۰۱۸)^۵ سرمایه اجتماعی را به‌عنوان هنجارها و شبکه‌های جامعه تعریف می‌کنند که اعتماد و همکاری بیشتر را تشویق می‌کنند. تعریف آن‌ها با موضوع مشترکی که برای توصیف سرمایه اجتماعی مورد استفاده قرار می‌گیرد،

1. Mc Ayour
2. Andre
3. Kaskeala
4. Pantam
5. Jha et al

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های بنیادین اسلام

۱۹۵

تحلیل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر ...

سازگار است (جی‌ها و همکاران، ۲۰۱۸: ۳). پاتنام معتقد است سرمایه اجتماعی باعث حل مسائل جمعی و تسهیل گردش چرخش‌هایی می‌شود که اجازه پیشرفت همسان و یکنواخت جوامع را می‌دهد. همچنین با گسترش آگاهی از راه‌های مختلف و توانایی‌هایی که به یکدیگر متصل‌اند، به افرادی که با یکدیگر ارتباط دارند اجازه می‌دهد که از تسامح، انعطاف، همنوایی و همدلی بیشتری برخوردار باشند (فیروزآبادی، ۱۳۸۴: ۱۰). فرهنگ سیاسی؛ نوعی قلمرو ذهنی نظم یافته برای سیاست ارائه می‌کند که می‌توان آن را در دو سطح سراغ گرفت. فرهنگ سیاسی به فرد همان راهنماهای کنترل‌کننده‌ای را که برای رفتار سیاسی مؤثر لازم است می‌بخشد و در اختیار جمع نیز نوعی ساختار سیستماتیک از ارزش‌ها و ملاحظات عقلانی را قرار می‌دهد که انسجام عملکرد نهادها و سازمان‌ها را تضمین می‌نماید (پای و ربا، ۱۹۶۵: ۱۵). در مجموع می‌توان گفت که اصطلاح فرهنگ سیاسی به موضع‌گیری‌های خاص سیاسی، دانش، بینش و گرایش‌ها نسبت به نظام سیاسی و بخش‌های مختلف آن و گرایش‌ها نسبت به نقش خویش در نظام سیاسی اشاره می‌کند. از طرف دیگر به نظر می‌رسد وجود سرمایه اجتماعی می‌تواند در ایجاد گرایش‌های سیاسی کمک شایانی نماید؛ زیرا که هرچه افراد به مسئولین نظام و به نهادها و سازمان‌های اجتماعی درون جامعه اعتماد بیشتری داشته باشند باعث همبستگی بیشتری شده و نیز تعاملات و مشارکت‌های سازنده‌ای خواهد شد. با بررسی‌های اولیه صورت گرفته از شهروندان منطقه ۵ شهر تهران مشاهده گردید که وجود بازاریابی سیاسی به برقراری ارتباط با اعضای گروه (احزاب) و فرهنگ سیاسی منجر می‌گردد و نیز به منابع احتمالی سرمایه از جمله سرمایه اجتماعی و همچنین حوزه‌های انتخابی و گرایش‌های سیاسی مربوط می‌شود. با توجه به اهمیت بازاریابی سیاسی در کمپین‌های انتخاباتی و لزوم همیاری شهروندان جامعه با احزاب و سیاسیون مدنظر خود و از طرف دیگر وجود فرهنگ سیاسی در بین اقشار جامعه و نیز توجه به سرمایه اجتماعی از سوی احزاب و سیاسیون باعث شده است که شهروندان را در مسائل سیاسی با داشتن گرایش‌های سیاسی مدنظرشان مشارکت نمایند. این پژوهش به این مسئله می‌پردازد که آیا بازاریابی سیاسی بر گرایش‌های سیاسی مؤثر است؟ و همچنین اینکه بازاریابی سیاسی تا چه حد توانسته است با استفاده از متغیرهای سرمایه اجتماعی و فرهنگ سیاسی زمینه ایجاد گرایش‌های سیاسی

را فراهم آورد؟ این پژوهش از آن جهت دارای نوآوری است که پس از بررسی پیشینه‌های پژوهش صورت گرفته، تاکنون در ایران به صورت جامع به توسعه مدل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر گرایش‌های سیاسی پرداخته نشده است.

چارچوب نظری پژوهش

بازاریابی سیاسی؛ ریشه‌های بازاریابی سیاسی به اواخر قرن نوزدهم در ایالات متحد برمی‌گردد. در واقع، بازاریابی سیاسی، جز رشته‌های علمی است که تدریجا چارچوب خود را یافته است (نرگسیان و همکاران، ۲۰۱۴: ۳). بازاریابی سیاسی به معنای استفاده از مفاهیم، اصول و روش‌های بازاریابی در مسائل سیاسی توسط افراد، گروه‌ها، سازمان‌ها و ملت‌ها است. رویکردهای مرتبط با بازاریابی سیاسی شامل تجزیه و تحلیل، برنامه‌ریزی، ارزیابی و کنترل فعالیت‌های سیاسی است که توسط افراد، گروه‌ها، احزاب سیاسی، دولت و لابی‌کنندگان صورت می‌گیرد (اوشاگنسی^۱، ۲۰۱۸: ۶). این نوع از بازاریابی مشترکات بالائی با بازاریابی سازمان‌های غیرانتفاعی، دولتی و عمومی برخوردار است. بحث پیرامون بازاریابی سیاسی و نحوه انجام آن منوط به شناسایی تمایز میان بازاریابی سیاسی و بازاریابی محصولات هست. این شناسایی تا حد زیادی می‌تواند به سهولت چارچوب‌بندی و تداعی مفهوم بازاریابی سیاسی در ذهن کمک نماید (جورج^۲، ۲۰۱۷: ۹). علیرغم رشد و توسعه روزافزون بازاریابی سیاسی و تثبیت جایگاه نظری و علمی آن در عرصه بازاریابی و سیاست، بسیاری از سازمان‌های سیاسی فاقد پویایی لازم برای استفاده از تمامی ظرفیت‌های بازاریابی سیاسی نوین هستند (کیپن^۳، ۲۰۰۵: ۵). کارشناسان درباره استفاده از پنج فن سنتی بازاریابی در سیاست خبر می‌دهند. تاکتیک‌های استاندارد شامل تبلیغات مقایسه‌ای، تأیید افراد مشهور، مچ‌گیری، تبلیغات مقایسه‌ای تخریبی و کمپین‌های دائم است در حالی که افزایش ارتباطات الکترونیکی و اطلاعات، به ویژه از طریق رسانه‌های مدرن موجب پیشرفت فراوانی گردیده است (خالصی و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۶) و این نوآوری‌های فناورانه منجر به ظهور مفاهیمی جدید همچون کمپین‌های اینترنتی، مراکز تماس تلفنی و تصویرسازی ویدئویی شده است که می‌توان آن‌ها

1. Oshagnesi
2. Jorj
3. Kapeen

را به عنوان ابزارهای مدرن (نوبل) بازاریابی سیاسی در نظر گرفت (مارلند، ۲۰۱۵: ۲۰-۲۱). سرمایه اجتماعی؛ سرمایه اجتماعی به سرعت به مفهومی محوری در تجارت، علوم سیاسی و جامعه شناسی تبدیل می شود (شوهانی و شوهانی، ۱۳۹۸: ۴)؛ بنابراین از جمله مفاهیم مورد علاقه عالمان علوم اجتماعی است که در مهر و موم های اخیر بحث و پژوهش در مورد آن افزایش یافته و ارتباط آن با پدیده های مختلفی چون مردم سالاری، جامعه مدنی، آسیب های اجتماعی، آموزش، سلامت، توسعه اقتصادی و ... بررسی شده است. سرمایه اجتماعی را مجموعه ای از مفاهیمی مانند، اعتماد، هنجارها و شبکه ها می داند که موجب ایجاد ارتباط و مشارکت بهینه اعضای یک اجتماع شده و در نهایت، منافع متقابل آن ها را تأمین خواهد کرد. از نظر وی، اعتماد و ارتباط متقابل اعضا در شبکه به عنوان منبعی هستند که در کنش های اعضای جامعه موجود است (پاتنام، ۱۳۸۰: ۱۱۰). در سال های اخیر تعاریف متنوعی از سرمایه اجتماعی ارائه شده که به برخی از آن ها در جدول شماره ۱ اشاره شده است.

جدول ۱. تعاریف سرمایه اجتماعی

صاحب نظر	تعریف
بورديو ^۲ (۱۳۸۵)	سرمایه اجتماعی، مجموعه ای از منابع موجود یا بالقوه ای است که به مالکیت شبکه پایداری از روابط کم و بیش نهادینه شده افراد بستگی دارد، افرادی که یکدیگر را می شناسند و خود را مدیون یکدیگر می دانند.
کلمن ^۳ (۱۳۸۴)	سرمایه اجتماعی بر مبنای کارکرد آن تعریف می شود و ذات واحدی نیست، مانند سایر اشکال سرمایه مولد است و در ساختار روابط کنش گران و ارتباط بین آن ها حضور دارد.
پاتنام (۲۰۰۰)	سرمایه اجتماعی به روابط میان افراد در شبکه های اجتماعی، هنجارهای عمل متقابل و قابلیت اعتمادی که از آن ها ناشی می شود، اشاره دارد. در این معنی، سرمایه اجتماعی به طور دقیقی با آنچه برخی (اخلاق مدنی) نامیده اند، ارتباط دارد و دستیابی به منافع مشترک را تسهیل می کند.
بانک جهانی (۲۰۰۹)	سرمایه اجتماعی به نهادها، روابط و هنجارهایی که به کمیت و کیفیت کنش های متقابل اجتماعی جوامع شکل می دهند، اشاره دارد. شواهد نشان می دهد که پیوستگی اجتماعی برای دستیابی به اهداف اقتصادی و توسعه پایدار ضروری است. سرمایه اجتماعی، صرفاً حاصل جمع نهادهایی که جامعه را بنیاد نهاده اند، نیست، بلکه پیوندهای استواری است که آن ها را به هم مرتبط می سازد.

1. Marland
2. Bordeu
3. Colman

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش های بنیادین اسلام

۱۹۷

تحلیل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر ...

ساباتینی ^۱ (۲۰۰۸)	سرمایه اجتماعی که عبارت است از شبکه‌های روابط اجتماعی و ارزش‌های مشترک مندرج در آن است، ممکن است نقشی دوگانه را ایفا کند. از یک سو موجب پیوند میان افراد و گروه‌ها می‌شود و هزینه مبادلات را کاهش می‌دهد، اطلاعات شفاف را در اختیار افراد قرار می‌دهد، از سواری مجانی جلوگیری می‌کند و از سوی دیگر باعث تعقیب اهداف خاص و جزئی گروه می‌شود که برای توسعه مفید نیست.
------------------------------	---

سرمایه اجتماعی از دو بعد درون‌گروهی و بین‌گروهی تشکیل شده و وجود هر دو بعد لازم است. بعد اول بیشتر در ابعاد کوچک تر فردی و تربیتی در شکل سرمایه اجتماعی درون گروهی نفید است؛ و بعد دوم، برای مسائل بزرگ اجتماعی و معماهای جمعی که نیازمند سرمایه اجتماعی بین گروهی است و مشارکت همه جانبه را می‌طلبد، ضروری است (فیروز آبادی، ۱۳۸۵: ۶).

گرایش سیاسی؛ درباره گرایش سیاسی میان اندیشمندان علوم سیاسی اتفاق نظر چندانی وجود ندارد و هر یک از آنها گرایش سیاسی را بر اساس برداشت‌های علمی و یافته‌های تجربی خویش تعریف کرده‌اند؛ گرایش سیاسی مرکب از گروهی از شهروندان کم و بیش سازمان یافته است که به عنوان واحد سیاسی عمل می‌نمایند و با استفاده از حق رای خود می‌خواهند بر حکومت تسلط پیدا کنند و سیاست‌های عمومی خود را عملی سازند (عالم، ۱۳۹۲: ۱۰). یکی از حوزه‌های جامعه‌شناسی که واحد تحلیل آن فرد است، بررسی گرایش سیاسی افراد است. گرایش سیاسی یکی از مهم‌ترین مسایلی است که کشورهای جهان با آن روبه‌رو هستند. گذر ایام این موضوع را به اثبات رسانده که مصلحت دولت و دولت مردان از مصلحت مردم و جامعه جدا نیست و مطالعه عوامل تداوم بخش گرایش سیاسی را روشن ساخته است که این گرایش در روند سیاست‌گذاری، شرط لازم برای کسب مشروعیت است. جوانان قشری هستند که آینده‌ی هر کشوری را رقم می‌زنند و گرایش سیاسی آنها و عوامل شکل دهنده و موثر بر این گرایش عاملی بسیار مهم برای تعیین آینده‌ی سیاسی هر کشور محسوب می‌شود. استفاده از وسایل ارتباطی و رسانه‌های جمعی مانند مانند رادیو، تلویزیون، ماهواره، مطبوعات، نوع برنامه، وسایل ارتباطی، داشتن خانواده سیاسی، عضویت در انجمن‌ها، داشتن همسالان و کتاب‌های درسی از جمله منابع فرهنگی هستند و در گرایش سیاسی تاثیر به‌سزایی دارند. گرایش سیاسی ایران را در دو طبقه کلی می‌توان نام برد که شامل: (۱) اصلاح طلبی و (۲) اصول‌گرا. اصلاح طلبی، هواداری از سیاست تغییر زندگی اجتماعی، اقتصادی یا سیاسی با روش‌های ملایم

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های بنیادی جهان اسلام

۱۹۹

تحلیل نقش بازارهای سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر ...

و بدون شتاب است. اصلاح طلبی از نظر کلی در برابر محافظ کاری از سویی و انقلاب خواهی از سویی دیگر قرار می گیرد. اصول گرا، به معنای پابندی به اصول و ارزش های خاص است. به بیانی دیگر اصول گرایی یعنی جنبشی در چارچوب یک دین یا آیین سیاسی که گرایش به شکل اصلی و ارزش های اولیه آن دین با آیین سیاسی دارد (آشوری، ۱۳۸۵: ۱۴-۱۵).

فرهنگ سیاسی؛ فرهنگ به مثابه سیستم نمادین معنادار، هم کنش انسان و هم نتایج حاصل از آن را شکل می دهد (دیانت، ۱۳۹۵: ۶). نقش فرهنگ، به طور عام، یا عناصری از آن مثل دین، به طور خاص، در شکل گیری نهادها و نظام های سیاسی و هدایت کار ویژه های آنها و مسئله علل فرهنگی تفاوت رفتارهای سیاسی کنش گران از دیرباز مورد توجه اندیشمندان بوده است. آلموند^۱ نخستین اندیشمندی است که در سال ۱۹۵۶ طی تلاش اولیه ای که برای طبقه بندی و مقایسه نظام های سیاسی صورت داد، مفهوم فرهنگ سیاسی را در ادبیات توسعه سیاسی وارد کرد. بعدها اندیشمندانی چون وربا و رونالد اینگلهارت، رابرت پوتنام و غیره، با انجام دادن مطالعات آزمایشی تطبیقی بحث مشارکت سیاسی توده ها و ارتباط آن با گروه های نخبه و فرهنگ سیاسی توده ها در جوامع پیشرفته صنعتی را مورد توجه قرار دادند (واینر و هانتینگتون^۲، ۱۳۷۹: ۱۸-۱۹). این دسته از صاحب نظران معتقد بودند که علت توسعه یافتگی و توسعه نیافتگی سیاسی عملکرد نهادهای سیاسی و ریشه های آنها را می توان با استفاده از مقوله فرهنگ سیاسی توضیح داد. مفهوم فرهنگ سیاسی در این رهیافت بر مفروضاتی مبتنی است که شامل ۱- در هر جامعه فرهنگ سیاسی معین به فرآیندهای سیاسی آن جامعه معنا و جهت می دهد. ۲- رفتار سیاسی در جامعه از یک سلسله باورها، احساس ها و شناخت ها ریشه می گیرد. ۳- این باورها، احساس ها و شناخت ها، بنابر الگو و انگاره خاصی، تحول می یابند نه بر حسب اتفاق. ۴- فرد این باورها، احساسات و ارزش ها را درونی می کند و اینها به صورت جزئی از شخصیت افراد و منشا رفتار آنها در می آید (رزاقی، ۱۳۷۵: ۱۱). در واقع فرهنگ سیاسی یک فرهنگ جداگانه در کنار فرهنگ عمومی جامعه نیست بلکه فرهنگ سیاسی جزئی از فرهنگ عمومی است (صیاد و همکاران، ۱۳۹۷: ۶).

بازاریابی سیاسی و سرمایه اجتماعی؛ بازاریابی سیاسی از جمله رشته های علمی است که به تدریج چارچوب خود را پیدا کرده است (نرگسیان و همکاران، ۲۰۱۵: ۳) و آن ابزاری است

1. Almond

2. Winer & Hantingtin

که تلاش های احزاب سیاسی را برای ایجاد روابط بلند مدت با رای دهندگان و ذی نفعان تسهیل می کند (ادیرارس و همکاران^۱، ۲۰۱۶: ۵). در نظام های سیاسی رقابت میان بازیگران سیاست با هدف دستیابی به قدرت یا اثر گذاری بر تصمیم های درون حزبی تا حد زیادی به نحوه بازاریابی آن ها از خود و فعالیت های سیاسی، عمومی و اجتماعیشان در برابر افکار عمومی بستگی دارد. بازاریابی سیاسی یک واحد سازمانی برای ارتباطات سیاسی یا مجموعه ای از فرآیندهای ایجاد و برقراری رابطه و ارائه ارزش به رای دهندگان را در بر می گیرد که به دنبال مدیریت رابطه به نحوی است که هم برای سازمان و هم برای ذی نفعانش سودمند باشد (خیری و قلی پور، ۱۳۹۱: ۷). بسیاری از پژوهشگران سرمایه اجتماعی را به عنوان یک دارایی مطلوب که باید تشویق شود در نظر گرفته اند (چیرمن^۲، ۲۰۰۳: ۱۶). سرمایه اجتماعی در یک معنای عام، نوعی سرمایه گذاری در روابط اجتماعی است که با هدف به دست آوردن بازده مورد انتظار انجام می گیرد. در رویکردهای جدید تر نیز، از سرمایه اجتماعی به عنوان یک دارایی خاص مبادله یاد می شود. سرمایه اجتماعی نوعی دارایی اختصاصی مبادله تلقی می شود که این دارایی بر خلاف دارایی های مخصوص و مبادله تعریف شده به وسیله ویلیامسون، عام ولی غیر قابل انتقال است و با افزایش این دارایی مبادلات درون ساختارهای خانوادگی شکل می گیرد (هرمس^۳، ۲۰۱۶: ۸). آپوسوری و همکارانش^۴ (۲۰۱۰) در پژوهشی نشان دادند که بیش از ۵۰ درصد از رای دهندگان حوزه انتخابیه، دارای ادراک منفی از ابزارهای بازاریابی هستند که در سیاست استفاده شده است. سید محسن علامه و همکاران (۲۰۱۳)، در مطالعه ای به نام تاثیر سرمایه اجتماعی بر سرمایه فکری به بررسی سرمایه اجتماعی و سرمایه فکری پرداختند. نتایج پژوهش آنها نشان می دهد که سرمایه اجتماعی تاثیر معناداری بر سرمایه فکری دارد. همچنین بوگلسدیک و اسمولدرس^۵ (۲۰۰۹) در پژوهشی خود به این نتیجه رسیدند که ارتباط بین سرمایه اجتماعی درون گروهی و رشد بازاریابی سیاسی منفی است. نتیجه پژوهش امیری (۱۳۹۲) نیز نشان می دهد که تعاملات اجتماعی درون گروهی و ارتباط گسترده با دوستان و خانواده جوانان به علت این که اثر منفی

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش های باسی جهان اسلام
جمعه نرست العلم الاسلامی

۲۰۰

سال دهم، شماره اول، بهار ۱۳۹۹

1. Ediraras & et al
2. Cherman
3. Hermas
4. Oposery & et al
5. Bogledtic & Smoldres

بر تعاملات سرمایه اجتماعی برون گروهی و تعامل افراد با خارج از محیط بسته دارد، باعث کاهش بازاریابی سیاسی می شود. چو^۱ (۲۰۱۵) به یکی از پیامدهای مثبت سرمایه اجتماعی درون گروهی اشاره کرد و نشان داد که سرمایه اجتماعی در خانواده جوانان می تواند به تقویت سرمایه انسانی افراد جوان کمک کند و به تبع بازاریابی سیاسی را قوت بخشد. چون میزان سرمایه اجتماعی درون خانواده مانند حضور فیزیکی والدین در خانواده، میزان اعتماد فرزندان به والدین، روابط اقتدار خانواده و ... بر پیشرفت تحصیلی جوانان موثر است. با توجه به آنچه که در بالا مشخص شد و پژوهش‌های پیشین بین متغیر بازاریابی سیاسی و سرمایه اجتماعی می توان فرضیه اول پژوهش حاضر را به شرح زیر مطرح کرد.

فرضیه ۱. نقش بازاریابی سیاسی بر سرمایه اجتماعی معنادار و مثبت است.

بازاریابی سیاسی و فرهنگ سیاسی؛ بسیاری از محققان معتقدند که مفهوم فرهنگ سیاسی در توسعه علم سیاست نقش حیاتی و بزرگی داشته و همواره جوامع گوناگون در راستای توسعه و تحقق آن کوشیده اند تا آن را به عنوان یک فرهنگ نهادینه در رفتار سیاسی اشخاص در نظر داشته باشند. در این راستا هانتینگتون^۲ (۱۹۹۶) بعد از بررسی نظریات وبر، استدلال می کند که فرهنگ های آسیایی به لحاظ ماهوی از فرهنگ های غربی متفاوت هستند و این تفاوت های فرهنگی بر روی سیاست ها و نوع دموکراسی ها در این کشورها به خصوص جوانان تاثیر می گذارد. بازاریابی سیاسی عبارت است از کاربرد مفاهیم بازاریابی، اصول و شیوه هایی در مسائل سیاسی توسط افراد، گروه ها، سازمان ها و ملت ها است؛ بنابراین می توان نتیجه گرفت که بازاریابی سیاسی ارتباط تنگاتنگی با فرهنگ سیاسی هر جامعه ای دارد و فرهنگ سیاسی انتخاب شده توسط افراد هر جامعه تابعی از بازاریابی سیاسی آن جامعه است (اوساگوا^۳، ۲۰۰۸: ۱۲). طبق نظر وستر و مک کنا^۴ (۲۰۱۶)، مهم ترین هدف بازاریابی سیاسی، هدایت چشم اندازها و عقاید عمومی، پیشرفت ایدئولوژی های سیاسی، پیروزی در رقابت ها و انتخابات سیاسی و وضع قوانین و تشکیل رفراندوم مرتبط با نیازها، خواسته ها و فرهنگ سیاسی بخش های بازار هدف را در بر می گیرد. جانیان و

1. cho
2. Hantington
3. Osagva
4. Vester & Mc Cena

جهانگیری (۱۳۸۷) در پژوهشی با عنوان بررسی تاثیر میزان استفاده از رسانه های جمعی بر مولفه های فرهنگ سیاسی دانشجویان شیراز پرداختند؛ اما در این بین نتایج تحقیق حاکی از این است که بین متغیر دین داری به عنوان یکی از متغیرهای پیش بین و فرهنگ سیاسی مشارکتی نیز رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. مطالعات تخصصی و برگزاری همایش های بین المللی برای شناخت فرهنگ سیاسی و تاریخ شروع بازاریابی سیاسی کشورهای حوزه آسیای مرکزی و قفقاز یکی از اقدامات بارز کشور ترکیه محسوب می شود. در این راستا هر ساله چندین همایش با موضوعات متنوع و در راستای آرمان های ترکیه برگزار و تلاش می شود تا دانش و چتر اطلاعاتی ترک ها برای احاطه بیشتر فرهنگ سیاسی در این منطقه افزایش یابد (تاسلامن^۱، ۲۰۱۶: ۱۳). با توجه به آنچه بیان شد، می توان گفت تاثیر بازاریابی سیاسی بر سایر متغیرها در پژوهش های پیشین به تایید رسیده است، از این رو فرضیه دوم پژوهش به شرح زیر مطرح می شود.

فرضیه ۲. نقش بازاریابی سیاسی بر فرهنگ سیاسی معنادار و مثبت است.

بازاریابی سیاسی و گرایش سیاسی؛ بازاریابی سیاسی وارد عرصه نوینی از مبادلات ایده بنیاد شده است که می تواند به مدیریت جامعه مشتریان یک ایده و مفهوم پردازد (ترابی و همکاران، ۱۳۹۷: ۲). در واقع بازاریابی سیاسی علمی است که تمام دنیا تاثیرات آن را پذیرفته است و انتخابات سیاسی بدون بازاریابی قابل تصور نیست. اما در ایران شناخت درستی از بازاریابی سیاسی وجود ندارد و برخی تصور می کنند که بازاریابی یک وسیله غیر اخلاقی به منظور رسیدن به منفعت و پیروزی با هر وسیله و ابزاری است. بازاریابی سیاسی بر خلاف باور عموم، احترام به رای دهندگان است و شرایط هیجانی را برای انتخاب و تصمیم گیری مردم از بین می برد. در هر جامعه ای اگر جوانان احساسا کنند که به واسطه ی فعالیت های سیاسی و حضور در احزاب برای آنها مشکلاتی ایجاد شود، رغبتی به حضور و فعالیت در احزاب ندارند؛ اما عدم اعتماد جوانان به احزاب نقش مهم در این عدم گرایش دارد. به صورتی که برخی از جوانان بر این باورند که ارکان اصلی احزاب به دنبال بهره برداری شخصی از حضور جوانان در حزب هستند و منافع خود را ارجح بر منافع سایر اعضا می بینند و این گمان را دارند که از جوانان بیشتر به عنوان سرباز پیاده نظام استفاده می شود. مشارکت در فرآیندهای

انجمن مطالعات جهان اسلام
Islamic World Studies Association
جمعية دراسة العالم الإسلامي
فصلنامه علمی-پژوهشی
پژوهش‌های بنیادی جهان اسلام

۲۰۳

تحلیل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر ...

انتخاباتی، صرفاً به رای دادن محدود نمی‌شود. در اینجا سوالی که برای بازاریابان سیاسی مطرح می‌شود این است که چگونه با به کارگیری ابزارهای بازاریابی سیاسی می‌توانند میزان گرایش سیاسی را افزایش دهند؟ از طرفی دیگر، اعتمادی که بر دولتمردان برای توسعه قوانین منصفانه و انجام دادن کارهایی درست سرمایه‌گذاری می‌کنیم امری حیاتی برای دموکراسی و منبع دموکراتیکی مهم تلقی می‌شود (اندره، ۲۰۱۴: ۶). در پژوهشی که توسط مروت و باغبانیان (۱۳۹۰)، تحت عنوان بررسی نگرش دانشجویان منطقه یازده دانشگاه آزاد اسلامی به اتحاد ملی و انسجام اسلامی انجام شد ضمن بررسی عوامل مرتبط با گرایش سیاسی به این نتیجه رسیدند که گرایش سیاسی مطلوب هر جامعه باعث اتحاد و انسجام ملی خواهد شد و همچنین ابزارهای بازاریابی سیاسی در روند رو به رشد گرایش سیاسی کمک شایانی می‌کنند. لذا در فرآیند توسعه اجتماعی با تقویت اعتماد بنیادین بین افراد جامعه به ویژه جوانان با دولتمردان گرایش سیاسی به انسجام اجتماعی بیشتر می‌شود که این امر با توجه به مقوله بازاریابی سیاسی مطلوب غیر قابل تحقق است. با توجه به روابط پژوهش‌های پیشین بین متغیر بازاریابی سیاسی و بازاریابی سیاسی می‌توان فرضیه سوم پژوهش را به شرح زیر مطرح کرد.

فرضیه ۳. نقش بازاریابی سیاسی بر گرایش سیاسی معنادار و مثبت است.

سرمایه اجتماعی و گرایش سیاسی؛ پاتنام در دو مطالعه تطبیقی میان حکومت‌های منطقه‌ای تازه تاسیس ایتالیا در شمال و جنوب (در کتاب سنت‌های مدنی و دموکراسی) و همچنین ایالت‌های مختلف در آمریکا (در کتاب بولینگ تک نفره)، تاثیر سرمایه اجتماعی را در تقویت مدنی و کارآمدی دموکراسی مورد بررسی قرار داده است. وی به صراحت می‌گوید که تمرکز و علاقه مندی خاص او، منافع خارجی سرمایه اجتماعی است (توسلی و موسوی، ۱۳۸۴: ۱۹). سرمایه اجتماعی باعث حل مسائل جمعی و تسهیل گردش چرخش‌هایی می‌شود که اجازه پیشرفت همسان و یکنواخت جوامع را می‌دهد. مطالعات زیادی درباره رابطه بین سرمایه اجتماعی و مشارکت سیاسی به طور ویژه صورت گرفته و عمده مطالعاتی که در این زمینه وجود دارند، مشتمل بر عوامل موثر بر مشارکت سیاسی هستند که در آنها، به سرمایه اجتماعی به عنوان یکی از این عوامل توجه شده است. برای مثال، ایمان و مقدس (۱۳۸۱) دریافتند که برخی از عوامل موثر بر مشارکت سیاسی جوانان شهر شیراز، عضویت

در انجمن های اداری، وابستگی مذهبی و مشارکت در تدوین تصمیم های محل کار است. اکبری (۱۳۸۵) ضمن تبیین رابطه بین سرمایه اجتماعی و حکمرانی شهری، نشان داد که سرمایه اجتماعی به معنای ویژگی های فردی و کیفیت و کمیت شبکه های اجتماعی و روابط همکاری، نقش مهمی در فراهم کردن زمینه شکل گیری تشکل ها، احزاب و گروه های سیاسی و همکاری آنها با یکدیگر ایفا می کند. در مطالعه ای دیگر، پاکستون^۱ (۲۰۰۲) با بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و دموکراسی در مقیاس جهانی، دریافت که سرمایه اجتماعی به ایجاد دموکراسی در کشورهایی که دموکراتیک نبوده کمک کرده است. بر این اساس فرضیه چهارم پژوهش حاضر مطرح می شود.

فرضیه ۴. نقش سرمایه اجتماعی بر گرایش سیاسی معنادار و مثبت است.

فرهنگ سیاسی و گرایش سیاسی؛ گرایش سیاسی که در واقع عرصه مدیریت جامعه است و وظیفه تنظیم قواعد حاکم بر روابط سیاسی میان نیروهای اجتماعی را دارد از دیدگاه اقبال، طبقه ها، نیروها و گروه های مختلف اجتماعی قابل بررسی است. در این میان جوانان نیز به عنوان یک قشر یا نیروی اجتماعی هستند که نگرش و نگاه آنان به سیاست و مقولات مربوط به آن حائز اهمیت و قابل بررسی است. همچنین به نظر می رسد محصلین به لحاظ رفتار و نگرش، نسبت به امر سیاسی گرایشات متعدد و متفاوت داشته باشند (شهریاری، ۱۳۹۳: ۱۲). به نظر ساموئل سی پترسون فرهنگ سیاسی مفهوم حساس و پیچیده ای است که به پاسخ های نمادین، احساسات و ادراکاتی که مردم به سیستم سیاسی دارند و به ارتباط این گرایش ها با دیگر جنبه های سیاسی توجه می کند. فرهنگ سیاسی فضایی روانی است. در محیط روانی مزبور، مجموعه وسیعی از راه های تفکر و شیوه های اندیشه فکر درباره جلوه ها و مصداق های سیاست شکل می گیرند. شلهوت و آشر^۲ (۲۰۱۲) در پژوهشی با عنوان (آگاهی از رویکردها، ارزش ها سیاسی در میان فلسطینیان و یهودیان، نقش ملیت، جنسیت و مذهب) به بررسی نوع رویکردها، میزان آگاهی سیاسی و ارزش های سیاسی جوانان اسرائیلی و فلسطینی می پردازند. یافته های تحقیق آنها نشان می دهد که جوانان فلسطینی اعتماد بیشتری به گرایش سیاسی داشته و در مسائل سیاسی از جمله فرهنگ سیاسی آگاه تر و فعال تر بودند و فرآیند جامعه پذیری سیاسی را از همتایان یهودی خود بیشتر درونی کرده اند.

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش های سیاسی جهان اسلام
جمعه نرسانت العالم الاسلامی

۲۰۴

سال دهم، شماره اول، بهار ۱۳۹۹

1. Pakeston
2. Shahlot & Asher

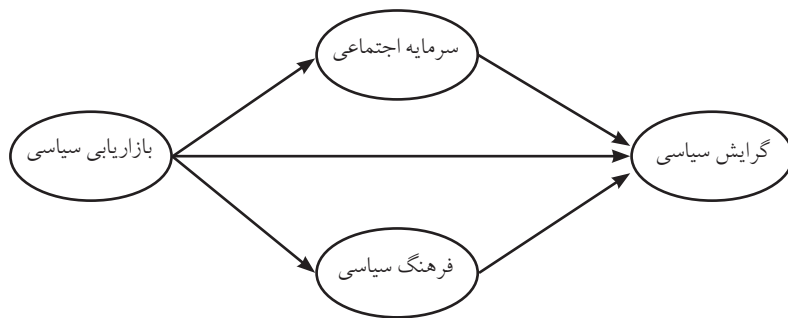
خانیکی و سرشار (۱۳۹۱) در پژوهش پیمایشی خود تحت عنوان فرهنگ سیاسی دانشجویان دانشگاه کردستان پرداخته اند. نتایج تحقیق نشان می دهد با بالا رفتن مقطع تحصیلی و افزایش تجربه زیسته دانشجویان، الگوی فرهنگ سیاسی آنان به سوی الگوی مشارکتی سیر می کند. باتوجه به تایید رابطه بین گرایش سیاسی و فرهنگ سیاسی می توان فرضیه پنجم پژوهش مذکور را به صورت زیر مطرح نمود.

فرضیه ۵. نقش فرهنگ سیاسی بر گرایش سیاسی معنادار و مثبت است.

جدول ۲ متغیرهای اصلی این پژوهش که از ادبیات پژوهش استخراج شده اند را نشان می دهد و بر اساس این جدول، مدل مفهومی به شرح شکل ۱ ارائه می شود.

جدول ۲. متغیرهای برگرفته از ادبیات پژوهش

متغیرهای پژوهش	برگرفته از ادبیات پژوهش	ارتباط بین متغیرهای مستقل و وابسته و میانجی	برگرفته از ادبیات پژوهش
بازاریابی سیاسی	تاسلامن (۲۰۱۶)	بازاریابی سیاسی و سرمایه اجتماعی	افچه و خادمی (۱۳۹۰)
گرایش سیاسی	آندرین ^۱ (۲۰۱۳)	بازاریابی سیاسی و فرهنگ سیاسی	سید امامی (۱۳۹۴)
فرهنگ سیاسی	اینگلهارت و ولزل ^۲ (۲۰۱۹)	بازاریابی سیاسی و گرایش سیاسی	بهمنی طراز و دلاوری (۱۳۹۳)
سرمایه اجتماعی	دوتوکویل ^۳ (۲۰۱۵)	سرمایه اجتماعی، گرایش سیاسی	عبداللهی (۱۳۹۷)
-	-	فرهنگ سیاسی و گرایش سیاسی	پژوهشگران

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش (منبع: پژوهشگران)

1. Andren
2. Engelhart & velzel
3. Dotokoil

روش شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر نحوه گردآوری اطلاعات توصیفی و از نوع همبستگی است جامعه آماری پژوهش حاضر شهروندان شهر تهران است. طبق جدول مورگان کرجسی نمونه انتخابی ۳۸۴ نفر از بین شهروندان انجام گرفت و روش نمونه‌گیری در این پژوهش به صورت در دسترس بوده است. برای سنجش مقیاس بازاریابی سیاسی دریافت شده از پرسشنامه ۶ سؤالی (۱-۶)، برگرفته از پژوهش خیری و همکاران (۱۳۹۰) و با طیف پنج گزینه‌ای لیکرت می‌سنجد. برای سنجش مقیاس فرهنگ سیاسی (سوال های ۷-۱۰) به کمک پرسشنامه برگرفته از پژوهش اینگلهارت و ولزل (۲۰۱۹) بهره‌جویی شده است. برای سنجش مقیاس سرمایه اجتماعی (سوال های ۱۱-۱۸) نیز از دوتوکویل (۲۰۱۵) استفاده شده است با طیف پنج گزینه‌ای لیکرت می‌سنجد. همچنین برای سنجش مقیاس گرایش‌های سیاسی (سوال های ۱۹-۲۸) از پژوهش آندرین (۲۰۱۳) بهره‌جویی شده است. در این پژوهش برای بررسی پایایی ابزار مورد استفاده از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده و محاسبه آن با استفاده از نرم‌افزار SPSS صورت گرفته است. وضعیت افراد پاسخ دهنده از نظر جنسیت، ۲۸۵ نفر (۷۴ درصد) از گروه نمونه آماری را مردان و ۹۹ نفر (۲۶ درصد) را زنان تشکیل داده‌اند. وضعیت افراد پاسخ دهنده از نظر سن، ۲۰-۲۴ سال (۵/۹ درصد)، بین ۲۵-۳۴ سال (۲۹/۳ درصد)، بین ۳۵-۴۴ سال (۴۱ درصد)، بین ۴۵-۵۴ سال (۲۰/۸ درصد) و بیشتر از ۵۵ سال (۳ درصد) می‌باشد. وضعیت افراد پاسخ دهنده از نظر تحصیلات، دیپلم و فوق دیپلم (۱۱ درصد)، لیسانس (۵۱ درصد) و فوق لیسانس و بالاتر (۳۸ درصد) است. حداقل مقدار آلفای کرونباخ برای تضمین پایایی ابزار اندازه‌گیری ۰/۷ است. بدین منظور یک نمونه اولیه شامل ۳۰ پرسشنامه انجام شد و سپس با استفاده از داده‌های به دست آمده از این پرسشنامه‌ها و به کمک نرم‌افزار آماری SPSS میزان ضریب اعتماد با روش آلفای کرونباخ محاسبه شد که ضریب آلفای کرونباخ مقیاس بازاریابی سیاسی ۷۸ درصد، مقیاس فرهنگ سیاسی ۷۲ درصد، مقیاس سرمایه اجتماعی ۸۱ درصد و مقیاس گرایش سیاسی ۹۱ به دست آمد. این اعداد نشان‌دهنده آن است که پرسشنامه مورد استفاده، از قابلیت اعتماد و یا به عبارت دیگر از پایایی لازم برخوردار است. در جدول ۳ معیار کیفیت براساس نرم افزار پی ال اس مربوط به مدل‌های اندازه‌گیری چهارگانه پژوهش نشان داده شده است.

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های باسی جهان اسلام
جمعه نرست العلم الاسلامی

۲۰۶

سال دهم، شماره اول، بهار ۱۳۹۹

جدول ۳. معیار کیفیت

	AVE	Composite Reliability	R Square	Cronbachs Alpha	Communality	Redundancy
culture	0.570887	0.841715	0.557990	0.749274	0.570887	0.316995
political	0.501793	0.857344		0.799671	0.501793	
social	0.503355	0.889533	0.560904	0.858276	0.503354	0.278020
trend	0.520635	0.914750	0.688918	0.895181	0.520636	0.075806

همان‌گونه که در جدول ۳ قابل ملاحظه است، مقادیر مربوط به دو معیار آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی برای چهار سازه‌ی بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی، سرمایه اجتماعی و گرایش سیاسی، بالاتر از ۰/۷ است که حکایت از پایایی مناسب مدل دارد. علاوه بر این، برای اندازه‌گیری روایی از روایی سازه استفاده می‌شود. روایی سازه از طریق روایی همگرا و روایی واگرا اندازه‌گیری می‌شود. برای اینکه روایی همگرا قابل ملاحظه باشد، میانگین واریانس استخراج شده (AVE) باید بیشتر از ۰/۵ و ضریب پایایی ترکیبی (CR) باید بیشتر از ۰/۶ باشد. در جدول ۴ روایی واگرا برای متغیرهای مدل آمده است. برای سنجش روایی واگرا در PLS۳ یک روش وجود دارد: روش فورنل و لارکر^۱. در روش فورنل و لارکر، میزان همبستگی یک سازه با شاخص‌هایش در مقابل همبستگی آن سازه با سایر سازه‌ها مقایسه می‌شود. فورنل و لارکر (۱۹۸۱) برای بررسی روایی واگرا ماتریسی را پیشنهاد می‌دهند که قطر اصلی این ماتریس حاوی جذر مقادیر AVE چهار سازه‌ی بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی، سرمایه اجتماعی و گرایش سیاسی است.

جدول ۴. نتایج حاصل از بررسی روایی واگرا با استفاده از روش فورنل و لارکر

	culture	political	social	trend
culture	1.000000			
political	0.746987	1.000000		
social	0.788420	0.748935	1.000000	
trend	0.716564	0.736027	0.801959	1.000000

همان‌گونه که از جدول ۴ برگرفته از روش فورنل و لارکر (۱۹۸۱) مشخص است، مقدار جذر میانگین واریانس استخراج شده (AVE) متغیرهای مکنون در پژوهش حاضر که در خانه‌های موجود در قطر اصلی ماتریس قرار گرفته‌اند، از مقدار همبستگی میان آن‌ها با دیگر

1. Fornell – Larcker Criterion

انجمن مطالعات جهان اسلام
Islamic World Studies Association
مجموعه‌ی دراست‌های علوم اسلامی
فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های بنیادین اسلام

متغیرهای پژوهش که در خانه‌های زیرین و چپ قطر اصلی ترتیب داده شده‌اند، بیشتر است. از این رو می‌توان اظهار داشت که در پژوهش حاضر، سازه‌های مدل (متغیرهای مکنون) تعامل بیشتری با شاخص‌های خود دارند تا با سازه‌های دیگر، به بیان دیگر، روایی و اگرای مدل در حد مناسبی است.

یافته‌ها

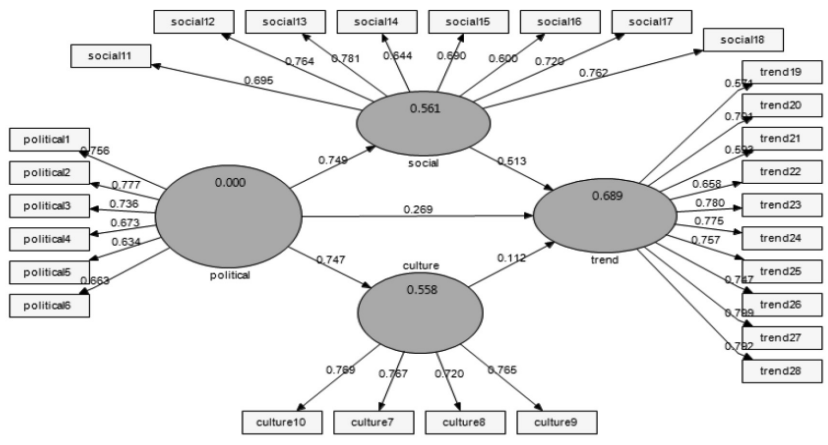
نتایج حاصل از ضریب مسیر (۰/۷۴۹) و آماره T در سطح اطمینان ۹۹ درصد نشان می‌دهد که نقش بازاریابی سیاسی بر سرمایه اجتماعی معنادار و مثبت است، بنابراین فرضیه اول تأیید می‌شود. براساس آماره T در سطح اطمینان ۹۹ درصد و ضریب مسیر (۰/۷۴۷) نشان می‌دهد که نقش بازاریابی سیاسی بر فرهنگ سیاسی معنادار و مثبت است، بنابراین فرضیه دوم تأیید می‌شود. مثبت بودن ضریب مسیر (۰/۲۶۹) و آماره T در سطح اطمینان ۹۹ درصد نقش بازاریابی سیاسی بر گرایش سیاسی معنادار و مثبت است، بنابراین فرضیه سوم تأیید می‌شود. براساس آماره T در سطح اطمینان ۹۹ درصد و ضریب مسیر (۰/۵۱۳) نشان می‌دهد که نقش سرمایه اجتماعی و گرایش سیاسی معنادار و مثبت است، بنابراین فرضیه چهارم تأیید می‌شود؛ اما نتایج حاصل از ضریب مسیر (۰/۱۱۲) و آماره T نشان می‌دهد که نقش فرهنگ سیاسی بر گرایش سیاسی معنادار و مثبت نیست، بنابراین فرضیه پنجم رد می‌شود.

ضرایب معناداری مسیرهای مدل نشان می‌دهند که آیا فرضیه‌های تحقیق معنادار هستند یا خیر؟ در صورتی که ضریب معناداری مسیرهای میان متغیرهای مدل پژوهش از ۱/۹۶ بیشتر باشد، این مطلب حکایت از معنی دار بودن تأثیر متغیرها در سطح اطمینان ۹۵٪ داشته و باعث تأیید فرضیات پژوهش می‌شود. از تحلیل مسیر برای بررسی فرضیه‌های پژوهش با کمک نرم افزار smart pls استفاده شده است. شکل های ۲ و ۳ ضریب مسیر استاندارد و ضریب معناداری مربوط به فرضیه‌های پژوهش را نشان می‌دهد.

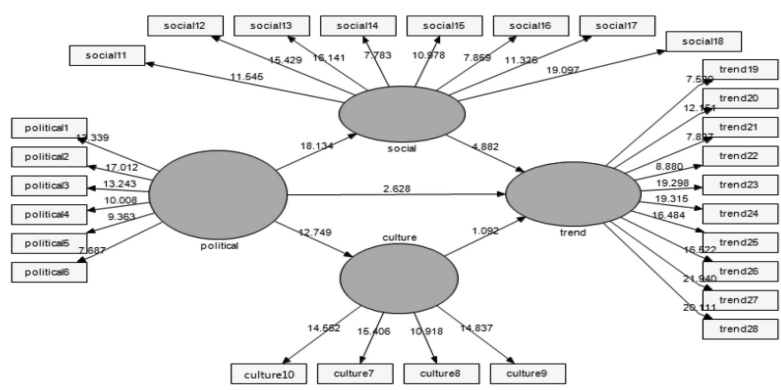

فصلنامه علمی-پژوهشی
مجموعه‌ی دراست‌های علوم اسلامی
انجمن مطالعات جهان اسلام

شکل ۲. ضریب مسیر

اعداد داخل بیضی شاخص ضریب تعیین می‌باشند. ضریب تعیین (R^2) بررسی می‌کند چند درصد از واریانس یک متغیر وابسته توسط متغیر(های) مستقل تبیین می‌شود؛ بنابراین طبیعی است که این مقدار برای متغیر مستقل مقداری برابر صفر و برای متغیر وابسته مقدار بیشتر از صفر باشد. هر چه این میزان بیشتر باشد، ضریب تأثیر متغیرهای مستقل بر وابسته بیشتر می‌باشد؛ بنابراین می‌توان گفت که متغیر مستقل روی هم رفته توانسته اند (۰/۶۰) از واریانس متغیر وابسته را تبیین کنند. درصد باقیمانده مربوط به خطای پیش بینی می‌باشد و می‌تواند شامل دیگر عوامل تأثیر گذار بر این متغیر باشند که در این پژوهش آنها در نظر گرفته نشدند.

شکل ۳. خروجی مدل براساس آماره T

شکل ۳ مدل متفاوت پژوهش را در حالت ضرایب معناداری (t-value) نشان می‌دهد. این مدل در واقع تمامی معادلات اندازه گیری (بارهای عاملی) و معادلات ساختاری (ضرایب مسیر) را با استفاده از آماره T، آزمون می‌کند. طبق این مدل اگر مقدار آماره‌ی T برای مسیرها بزرگتر از ۱/۹۶ شود، ضریب مسیر و بار عاملی در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار می‌باشد و اگر مقدار آماره‌ی T برای مسیرها کمتر از مقدار ۱/۹۶ باشد، در نتیجه بار عاملی یا ضریب مسیر، معنادار نیست. همچنین اگر مقدار آماره‌ی T بیشتر از ۲/۵۸ گردد در این صورت ضریب مسیر و بار عاملی در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنادار می‌باشد.

برازش مدل؛ تعیین کننده درجه‌ای است که داده‌های واریانس - کوواریانس نمونه‌ای، مدل معادلات ساختاری را حمایت می‌کند. در واقع برازش مدل به دنبال پاسخ به این سوال است که مدل تدوین شده محقق بر مبنای چارچوب نظری و پیشینه تئوریک آن تا چه اندازه با واقعیت انطباق دارد؟ لازم به ذکر است که معیار استون-جیسر قدرت پیش بینی مدل را مشخص می‌سازد. این معیار با نماد Q۲ نشان داده می‌شود. در صورتی که مقدار Q۲ در مورد یک سازه درون زا سه مقدار، ۰/۰۲، ۰/۱۵ و ۰/۳۵ را کسب نماید، به ترتیب نشان از قدرت پیش بینی ضعیف، متوسط و قوی سازه یا سازه‌های برون‌زای مربوط به آن دارد. همچنین هرچه مقدار میانگین افزونگی‌ها بیشتر باشد، نشان از برازش مناسب‌تر بخش ساختاری مدل در یک پژوهش دارد. برای ارزیابی بخش کلی مدل پژوه از معیار GOF استفاده می‌شود. مقادیر ۰/۰۱، ۰/۲۵ و ۰/۳۶ را به عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای GOF معرفی شده‌اند. مقدار GOF در جدول ۵ آمده است که نشان از برازش مناسب مدل پژوهش دارد.

جدول ۵. برازش مدل

مقدار	معیار
۰/۴۱۱	Q2
۰/۵۳۲	GOF

نتایج حاصل از فرضیه‌های پژوهش به شرح جدول ۶ می‌باشد.

جدول ۶. آزمون فرضیه‌های اصلی پژوهش

نتیجه آزمون	مقدار T محاسبه شده	ضریب مسیر استاندارد	فرضیات
تایید	۱۸/۱۳۴	۰/۷۴۹	فرضیه ۱: نقش بازاریابی سیاسی بر سرمایه اجتماعی معنادار و مثبت است.
تایید	۱۲/۷۴۹	۰/۷۴۷	فرضیه ۲: نقش بازاریابی سیاسی بر فرهنگ سیاسی معنادار و مثبت است.
تایید	۲/۶۲۸	۰/۲۶۹	فرضیه ۳: نقش بازاریابی سیاسی بر گرایش سیاسی معنادار و مثبت است.
تایید	۴/۸۸۲	۰/۵۱۳	فرضیه ۴: نقش سرمایه اجتماعی بر گرایش سیاسی معنادار و مثبت است.
رد	۱/۰۹۲	۰/۱۱۲	فرضیه ۵: نقش فرهنگ سیاسی بر گرایش سیاسی معنادار و مثبت است.

انجمن مطالعات جهان اسلام
Islamic World Studies Association
جمعية دراسات العالم الإسلامي
فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های بنیان اسلام

۲۱۱

تحلیل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر ...

نتیجه گیری و پیشنهادات

از این پژوهش، تحلیل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر گرایش سیاسی هدف بود. در این پژوهش بازاریابی سیاسی، سرمایه اجتماعی و همچنین گرایش و فرهنگ سیاسی به تفکیک عنوان شد و نیز ارتباط بین بازاریابی سیاسی و سرمایه اجتماعی، بازاریابی سیاسی و فرهنگ سیاسی، بازاریابی سیاسی و گرایش سیاسی، سرمایه اجتماعی و گرایش سیاسی و فرهنگ سیاسی و گرایش سیاسی به صورت دو به دو مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. براساس نتایج به دست آمده فرضیه های یک، دو، سه و چهار پژوهش حاضر تایید اما فرضیه پنجم پژوهش رد شد. فرضیه اول مبنی بر اینکه نقش بازاریابی سیاسی بر سرمایه اجتماعی معنادار و مثبت است با مقدار آماره T برابر با ۱۸/۱۳۴ به تایید رسید. از مهمترین مسائل پیش روی دولتها و احزاب و سیاسیون جذب مردم به اومدن پای صندوق های رای و افزایش مشارکت حداکثری مردم به منظور داشتن پشتوانه های مردمی و سیاسی برای پیاده سازی سیاست های خود است. در هر کشوری میزان مشارکت و دخالت مردم در انتخابات و افزایش میزان رای دهندگان با حساسیت زیادی پیگیری می شود. از طرفی دیگر اعتمادی که بر روی دولتمردان برای توسعه سرمایه اجتماعی و انجام دادن کارهایی درست سرمایه گذاری می کنیم امری حیاتی برای رسیدن به اهداف دولتمردان و سیاسیون است. نتیجه فرضیه اول با نتایج پژوهش تمپست^۱ (۲۰۱۷) همخوانی دارد که نشان می دهد پوتین، که یکی از قدرتمند ترین سیاستمداران روس، با ارائه شخصیت اجتماعی خاص و کاریزماتیک در میان رای دهندگان روسی توانست به عنوان شخص محسوس سیاسی بازارپذیر شناخته شود و بازاریابی سیاسی با سرمایه اجتماعی را هم راستا قرار دهد و موضوع مطالعه های مختلفی قرار گیرد و همچنین چو (۲۰۱۵) نشان داد که سرمایه اجتماعی در خانواده جوانان می تواند به تقویت سرمایه انسانی افراد جوان کمک کند و به تبع بازاریابی سیاسی را قوت بخشد. چون میزان سرمایه اجتماعی درون خانواده مانند حضور فیزیکی والدین در خانواده، میزان اعتماد فرزندان به والدین، روابط اقتدار خانواده و ... بر پیشرفت تحصیلی جوانان موثر است. باتوجه به مواردی که در فوق عنوان شد می توان نتیجه گرفت که دولتمردان سیاسی از طریق بازاریابی سیاسی می توانند سرمایه اجتماعی رو دستخوش

تغییر داده و حساسیت سرمایه اجتماعی را بیش از پیش تحریک کنند. فرضیه دوم پژوهش مبنی بر اینکه نقش بازاریابی سیاسی بر فرهنگ سیاسی معنادار و مثبت است که با آماره T ۱۲/۷۴۹ به تایید رسید. فرهنگ سیاسی فضایی روانی است. در محیط روانی مزبور، مجموعه وسیعی از راه‌های تفکر و شیوه‌های اندیشه فرد درباره جلوه‌ها و مصداق‌های سیاست شکل می‌گیرد. سمت‌گیری روانشناسانه، ابعاد درونی شده موضوعات سیاسی و بازاریابی سیاسی و اجزای آن بود که در احساسات، شناخت‌ها و ... افراد وانمود می‌کرد و همین امر باعث تقسیم‌بندی رفتارهای سیاسی و انواع فرهنگ سیاسی شد. نتایج فرضیه دوم پژوهش با نظر وستر و مک‌کنا (۲۰۱۶)، که نشان دادند مهم‌ترین هدف بازاریابی سیاسی، هدایت چشم‌اندازها و عقاید عمومی، پیشرفت ایدئولوژی‌های سیاسی، پیروزی در رقابت‌ها و انتخابات سیاسی و وضع قوانین و تشکیل فراندوم مرتبط با نیازها، خواسته‌ها و فرهنگ سیاسی بخش‌های بازار هدف را در بر می‌گیرد مطابقت دارد. فرضیه سوم پژوهش مبنی بر اینکه نقش بازاریابی سیاسی بر گرایش سیاسی معنادار و مثبت است که با آماره T ۲/۶۲۸ به تایید رسید. گرایش سیاسی به عنوان نهادهای ضروری برای حفظ ثبات سیاسی در نظر گرفته می‌شوند. نظام سیاسی زمانی کارآمد است که از درجه بالای نهادینگی برخوردار باشد. از طرف دیگر نیروهای جدید اجتماعی، که پی‌آن فرآیند نوسازی به وجود آمده‌اند، خواهان بازاریابی سیاسی در سطح وسیع هستند؛ بنابراین پایداری جامعه در گرو مجذوب کردن این سطح فزاینده از بازاریابی سیاسی است. از سوی دیگر گرایش سیاسی به شکل مشروع از جمله ابزارهای نهادی سیاسی برای شکل‌دهی به بازاریابی سیاسی عمل می‌نماید. نتیجه فرضیه سوم با نتایج پژوهش مروت و باغبانیان (۱۳۹۰) که بررسی اثر نگرش دانشجویان به اتحاد ملی و انسجام اسلامی پرداختند، مطابقت دارد. آنها ضمن بررسی عوامل مرتبط با گرایش سیاسی ادعا کردند که گرایش سیاسی مطلوب هر جوامع منجر به اتحاد و انسجام ملی خواهد شد و نیز بازاریابی سیاسی در رشد گرایش سیاسی کمک‌اسیاسی می‌کند؛ لذا در فرآیند توسعه اجتماعی با تقویت اعتماد بنیادین بین افراد جامعه به دولتمردان، گرایش سیاسی و انسجام اجتماعی بیشتر می‌شود که این امر با توجه به مقوله بازاریابی سیاسی مطلوب غیر قابل تحقق است. فرضیه چهارم پژوهش مبنی بر اینکه نقش سرمایه اجتماعی بر گرایش سیاسی معنادار و مثبت است که با آماره ۴/T۸۸۲ به تایید رسید. لزوم توجه به

ارتباطات و همکاری و مشارکت که از جمله مقوله های سرمایه اجتماعی است باعث جذب افراد به گرایش سیاسی مدنظر خود می گردد؛ زیرا که براساس این پژوهش وجود ارتباطات و مشارکت بهینه منجر به افزایش گرایش سیاسی می گردد. ایجاد گرایش سیاسی بیشتر افراد درخور توجه است. بنابراین شناخت به سرمایه اجتماعی در جهت تامین گرایش سیاسی و کمک به گسترش سیاسی و تکوین و بسط دموکراسی، دارای اهمیت است. نتیجه فرضیه چهارم با نتایج پژوهش اکبری (۱۳۸۵) مطابقت دارد که به تبیین ارتباط بین سرمایه اجتماعی و حکمرانی شهری پرداخته و نشان داد که سرمایه اجتماعی به معنای ویژگی های فردی و کیفیت و کمیت شبکه های اجتماعی و روابط همکاری، نقش مهمی در فراهم کردن زمینه شکل گیری تشکل ها، احزاب و گروه های سیاسی و همکاری آنها با یکدیگر ایفا می کند. فرضیه پنجم پژوهش مبنی بر اینکه نقش فرهنگ سیاسی بر گرایش سیاسی معنادار و مثبت است که با آماره $T=1/092$ رد شد. با توجه به اینکه در فرهنگ ایرانی روحیه جمع گرایی و تیمی جایگاه مناسبی ندارد و نیز در مقوله سیاست یک حس گروهی در بین مردم ایران وجود ندارد و فرهنگ سیاست مناسبی بر جامعه حاکم نیست؛ زیرا که افراد بر مبنای علایق شخصی و افکار فردی و نه بر مبنای افکار عمومی در مورد گرایش سیاسی نظر می دهند و هیچگونه یکسانی نظر در مورد گرایش سیاسی وجود ندارد. عدم تعمیق فرهنگ سیاسی و استنباط منفی از آن در بین برخی از افراد جامعه باعث شده است که عضویت در یک گرایش سیاسی خاص دارای بار منفی باشد. به صورتی که فراجناحی بودن به عنوان یک ارزش مثبت تلقی گردد؛ بنابراین برخی از افراد جامعه حزبی نبودن را یکی از افتخارات خود بدانند. قاسمی (۱۳۸۰) در پژوهش خود به این نتیجه رسید که افراد در حمایت از نظام سیاسی موجود، محافظه کارانه تر هستند و کمتر از سیاست های موجود انتقاد می کنند که نشان از مطابقت با فرضیه پنجم پژوهش حاضر می باشد.

در نهایت پیشنهادهای پژوهش حاضر به شرح ذیل است: ۱- توسعه مدل این پژوهش در رتبه بندی تحلیل گرایش سیاسی در مقابل بازاریابی سیاسی و دو مقوله سرمایه اجتماعی و فرهنگ سیاسی با نرم افزار کاربردی رتبه بندی فعالیت های سیاسی ۲- ایجاد یک بانک اطلاعاتی جامع به منظور دریافت و ثبت مناسب داده های سنجش تحلیل نقش بازاریابی سیاسی و فرهنگ و سرمایه اجتماعی بر گرایش سیاسی غیر از پرسشنامه ۳- طراحی و ساخت

یک سیستم پشتیبانی تصمیم‌گیری برای رتبه‌بندی بازاریابی سیاسی و گرایش سیاسی مرتبط در سطح مناطق مختلف. در نهایت به محققان آتی پیشنهاد می‌شود برای تایید نتایج موضوع پژوهش حاضر را در سایر مناطق کشورها مورد بحث و بررسی قرار دهند و همچنین به بحث و تبادل نظر در زمینه‌های انواع گرایش سیاسی (مانند اصول‌گرا و اصلاح‌طلب و غیره) و زیرساخت‌های آن بپردازند. همچنین توصیه می‌شود به ابزارهای مدرن بازاریابی سیاسی بر جذب گرایش سیاسی پرداخته شود.

انجمن مطالعات جهان اسلام
Islamic World Studies Association
جمعية دراسة العالم الإسلامي
فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های بنیادین اسلام

۲۱۵

تحلیل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر ...

منابع

- افجه، سید علی اکبر و مهدی خادمی (۱۳۹۰). «الگوی مدیریت راهبردی بازاریابی سیاسی در ایران». فصلنامه چشم انداز مدیریت بازرگانی، شماره ۴۰.
- پاتنام، رابرت (۱۳۸۰). دموکراسی و سنت های مدنی. ترجمه محمد تقی دلفروز، تهران: نشر روزنامه اسلام.
- پاتنام، رابرت (۱۳۸۴). سرمایه اجتماعی، اعتماد، مردم سالاری و توسعه (جامعه برخوردار از سرمایه اجتماعی). ترجمه افشین خاکباز و حسن پویان، تهران: شیرازه.
- ترابی، یوسف و پیروزفر، مهدی و راجی، محمدهادی (۱۳۹۷). «بازاریابی سیاسی کنش پایه‌ای مطالعه موردی فعالیت‌های ترکیه در آسیای مرکزی و قفقاز (دوره حاکمیت حزب عدالت و توسعه)». فصلنامه پژوهش های سیاسی جهان اسلام، سال ۸، شماره ۱، صص ۶۳-۸۷.
- دیانت، محسن (۱۳۹۵). «تاثیر نظریه کارکردگرایی بر شکل‌گیری بوروکراسی و ساختار فرهنگ در ایران». فصلنامه پژوهش‌های سیاسی جهان اسلام، سال ۶، شماره ۲، صص ۱۰۵-۱۲۵.
- دانایی فرد، حسن (۱۳۸۲). طراحی و تبیین مدل اعتماد عمومی، رساله دکتری، دانشگاه تربیت مدرس تهران.
- خانیک، حسین و سرشار (۱۳۹۱). «گونه شناسی فرهنگ سیاسی دانشجویان دانشگاه کردستان». مجله پژوهش سیاست نظری، شماره ۱۱.
- حاجی پور، بهمن و حسینی، محمود (۱۳۹۵). «شناسایی عوامل کلیدی موفقیت در رقابت انتخاباتی با استفاده از روش ساختاری». مطالعات راهبردی بسیج، سال نوزدهم، شماره ۷۰.
- خیری، بهرام؛ قلی پور سنگلجی، پویا (۱۳۹۱). «بازاریابی سیاسی، مفهوم، اهداف، ابزارها». نشریه راهبرد، سال پنجم، شماره هشتم.
- خالصی، پروین و بابایی، محمدباقر و مظاهری، محمد مهدی (۱۳۹۸). «چالش‌ها، فرصت‌ها و اثرات سیاسی فضای مجازی در نظام جمهوری اسلامی ایران». فصلنامه پژوهش‌های سیاسی جهان اسلام، سال ۹، شماره ۴، صص ۱۶۵-۱۸۸.
- فیروزآبادی، احمد و ایمانی جاجرمی، حسین (۱۳۸۵). «سرمایه اجتماعی و توسعه اقتصادی». فصل نامه رفاه اجتماعی، سال ششم، شماره ۲۳.
- قاسمی، وحید (۱۳۸۰). «گونه شناسی و تبیین فرهنگ سیاسی دانشجویان ایران». فصلنامه جامعه، دانشگاه اصفهان، دانشکده علوم اجتماعی، ادبیات و علوم انسانی.
- سیدی، امیر، طاهرخانی (۱۳۹۲). «بررسی چگونگی تاثیر تبلیغات انتخاباتی بر رفتار گروه های مخاطب در انتخابات یازدهمین دوره ریاست جمهوری». مدیریت، سال دهم، شماره ۳۱.
- شوهرانی، احمد و شوهرانی، نادر (۱۳۹۸). «سنجش و تحلیل میزان تاثیر سرمایه اجتماعی بر مشارکت سیاسی مردم (مطالعه موردی: شهر ایلام)». فصلنامه پژوهش های سیاسی جهان اسلام، سال نهم، شماره چهارم، صص ۱-۲۵.
- صیاد، محمدرضا و خسروی، محمدعلی و شیرخانی، علی و خسروی باب اناری، ملک تاج (۱۳۹۷). «تاثیر

فصلنامه علمی-پژوهشی
جمعیت ترانس العلماء الاسلامی

۲۱۶

سال دهم، شماره اول، بهار ۱۳۹۹

فصلنامه علمی - پژوهشی
پژوهش‌های بنیادی جهان اسلام

۲۱۷

تحلیل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر ...

- فرهنگ دولت‌گرا بر کارآمدی نظام سیاسی در ج.ا.ا.». فصلنامه پژوهش‌های سیاسی جهان اسلام، سال ۸، شماره ۳، صص ۲۷-۴۷.
- رحمانی یوسف، پور طاهری (۱۳۹۴). «بازاریابی سیاسی و بررسی رویکرد کاربردی آن در انتخابات». چهارمین کنفرانس ملی مدیریت و اقتصاد پایدار.
- مارشمنت، جنیفر لیز (۱۳۹۴). بازی بازاریابی سیاسی. مترجم رسول بابایی، چاپ اول، تهران، انتشارات سبته.
- Andrei, C. (2019). Exchanging Political Value: The Global Layer in Political Marketing. *Journal of Political Marketing*, 18:303-306.
- Anndre, S. (2014). Dose Trust Mean the same for Migrants and Natives? Trusting Measurement Models of Political Trust with Multi - group Confirmatory Factor Analysis. *Journal of soc Indic Res*, 115 , 963 - 982 .
- Berg , L., & Hjerm, M. (2010). National Identity and Political Trust. *Perspectives on European Politics and Society* , 11 (4) , 390 - 407 .
- Collins, N., & Patrick , B. (2015). Human Branding in Political Marketing , *Political Marketing* , Vol . 14 , No. 1.
- Ediraras, D., Rahayu, D., Natalina, A. & Widya, W. (2013). Political marketing strategy of Jakarta governor election in the 2012. *Social and behavioral sciences*, 81: 584-588.
- Farrag , R., & Shamma , H. (2014). Factors Influencing Voting Intention for Egyptian Parliament Election, *Islamic Marketing* , Vol . 5 , No. 1 .
- Farkade , A. (2014). A Study on Effectiveness of Affecting Factors in Political Marketing Indian, *Journal of Resaerch in Management* , Vol . 2 , No. 1 .
- Hughes, A. & Dann, S. (2006). Political marketing 2006: direct benefit, value and managing The Voter Relationship. Australian National University.
- Harmes , A. (2016). Political Marketing in Post conflict Elections , *Journal of Political Marketing* , Vol . 7 , No. 21 .
- Jha, A., Boudreaux, C., & Banerjee, V. (2018). Political leanings and social capital. *Journal of Behavioral and Experimental Economics*, pp. 95-105
- Kaskeala, A . (2010). Value Creation in Political Marketing , Marketing Master thesis , Department of Marketing and Management , Aalto University , School of Economics .
- Kotzaivazoglou, I. (2011) . Political marketing in the Greek context : does market orientation exist ? " . *International review on public and nonprofit marketing* , 8 , 41 - 56 .

Marland , A., & Thierry, G. (2013). Investigating Political Marketing Using Mix Method, Journal of Public Affairs , Vol . 13 , No. 4.

McDonnell J , Taylor P.J (2014) , " Value Creation in Political Exchanges : A Qualitative Study " , Journal of Political Marketing , Vol . 13 , No . 3 : 213 - 232 .

Nargesian, A., Tahmasebi Aghbolaghi, D., Dindar, Y. (2014). The impact of political marketing tools in public participation (Case study: The citizens of region five in Tehran, Iran). Journal of Public Administration, 6(3), 603-624.

Nargesian, A., Dindar, Y., Tahmasebi Aghbolaghi, D. (2016). The Impact of Modern Political Marketing Tools on Political Participation, Public Trust and National Cohesion (Study: Citizens of Region Six in Tehran, Iran). Organizational Culture Management, 13(4), 995-1017.

Speed , R., Butler, P., & Collins, N. (2015). Human branding in political marketing : Applying contemporary branding thought to political parties and their leaders . Journal of Political Marketing , 14 (1 - 2) , 129 - 151 .

Widagdo , S. (2014). Effect of Political Marketing Mix on Constituent Behavior in Selecting Candidate and Political Parties, Business and Management , Vol . 3 , No. 10 .

DOI: 10.21859/priw-100108

به این مقاله این گونه ارجاع دهید:
نوروزی، حسین؛ طهماسبی آقبلاغی، داریوش؛ جاسم بچاری، خیرالله (۱۳۹۹)، «تحلیل نقش بازاریابی سیاسی، فرهنگ سیاسی و سرمایه اجتماعی بر گرایش سیاسی مردم در ایران»، فصلنامه پژوهشهای سیاسی جهان اسلام، س ۱۰، ش ۱، بهار ۹۹، صص ۲۱۸-۱۹۳.

فصلنامه علمی-پژوهشی
پژوهشهای سیاسی جهان اسلام

۲۱۸

سال دهم، شماره اول، بهار ۱۳۹۹